

Egne og i alle forskellige Virksomheder, næppe kan siges at være vel begrundet. I Fjor enedes Finansudvalget og Tinget med Ministeren om at forhøje Lønningerne for forskellige Klasser af Statsarbejdere, hvor der efter Omstændighederne var mest Grund dertil. Der optoges saaledes paa Tillægsbevillingsloven i Fjor et Beløb til Forhøjelse af Lønnen for Arbejderne paa Tøjhuset, paa Orlogsværftet og ved Mønten, og vi vedtog i Fjor paa den reviderede Statsbanedriftslov at optage et Beløb til Forhøjelse af Statsbanearbejdernes Lønning. Yderligere er fremdeles under Overvejelse Spørgsmaalet ogsaa om andre Statsarbejders Lønninger, og det vil ses af Bilag til Ændringsforslagslisten Nr. 1, at der ventes forskellige statistiske Oplysninger, som i den Anledning ere ønskede. Jeg tør gaa ud fra, at Tinget vedblivende vil have sin Opmærksomhed henvendt paa denne vigtige Sag, og naar der maatte være Anledning dertil under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, være villigt til at vedtage Forslaget om Forhøjelse i saa Henseende.

K. M. Klausen: Jeg har under Ændringsforslag Nr. 165 stillet Forslag om, at Staten skulde forbedre sine Arbejders Løn. Dette Forslag er jo ikke nyt, det er stillet flere Gange i de senere Aar, men altid med det samme Udfald, at det er blevet forkastet i dette Ting. Naar vi nu alligevel komme igen i Aar, er det naturligvis ikke, fordi vi tro, at det vil lykkes at faa det gennemført i Aar. Vi have jo nylig set et lille Ændringsforslag, vi have stemt om i Dag, om Forhøjelse af 10 Matrosers og 8 Fyrbøders Lønning med blot 120 Kr., blive forkastet med alle Stemmer mod det socialdemokratiske Partis. Derfor kunne vi naturligvis ikke nære noget stort Haab om, at det skulde lykkes at faa dette Lovforslag gennemført i Aar. Det har vist sig, at Lønnen for private Arbejdere er bleven højnet meget betydelig, og det er navnlig sket ved de faglige Organisationers Hjælp. Hvis vi havde haft en fuldstændig Statistik over de Summer, hvormed Arbejdernes Løn er bleven højnet, vilde Beløbet vistnok andrage ikke saa faa Millioner Kr. aarlig. Derimod ere Statens Arbejders Lønninger ganske vist blevne højnede en ubetydelig Smule men ikke noget i Forhold til de private Arbejders Lønninger. For Statsarbejdernes Vedkommende blev der indført Forbedringer for Jærnbaneanarbejderne i 1895—96 med et Beløb af 100,000 Kr. og i Fjor

atter med 100,000 Kr. Ligeledes blev der i Fjor vedtaget Lønningsforbedringer for Holmens Arbejdere og Arbejderne under Tøjhuset vistnok til et Beløb af 120—130,000 Kr. Men vi maa huske paa, at samtidig med disse Lønningsforbedringer — de andrage kun en Snes Øre daglig — ere ogsaa Livsfornödenhederne gaaede op i Pris, ikke saa meget Fødemidlerne som andre Livsfornödenheder, Bolig, Klæder og Fodtøj og den Slags Ting, saa at Arbejderne egentlig ikke kunne siges at være bedre stillede nu end tidligere. Disse Lønningsforbedringer i det sidste Aar ere ogsaa kun givne til Arbejdere i Kjøbenhavn. Uden for Kjøbenhavn har man ikke villet gaa dertil, skønt jeg synes, at der kunde være god Grund dertil. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Finansminister, paataenker han at lade disse Forhold undersøge. Ganske vist ved jeg ikke, om han har givet noget Løfte om, at ville tilstaa saadanne Arbejdere uden for Kjøbenhavn lignende Lønforhøjelser, men han vil under alle Omstændigheder lade Forholdene undersøge vedrørende Statens Landarbejdere. Jeg tror ogsaa, der kunde være al Grund til at forbedre disse Folks Lønninger, naar man f. Eks. ved, at Skovarbejderne ikke ere i Stand til at tjene mere end ca. 400 Kr. aarlig. Det er mig meddelt fra Skovegne i Nordsjælland, at Skovarbejderne der i de 4 Vintermaaneder, hvor det egentlige Skovningsarbejde foregaar, tjene halvandet Hundrede Kroner eller 37½ Kr. pr. Maaned. Det maa man dog indrømme er en noget tarvelig Løn. Det maa ogsaa være umuligt for en Familie at leve af en saa ringe Løn. Nu er det ganske vist af to tidligere Finansministre sagt, at der ingen Grund var til at gaa til disse Lønforhøjelser, thi der var Arbejdere nok, der meldte sig til Statens Arbejde, der var en saa stærk Konkurrence, saa at Folk ligefrem trængtes for at komme ind i Statens Arbejde. Det kan være, at det har været rigtigt tidligere, men jeg tvivler om, at det nu forholder sig saaledes. Jeg skal oplyse, at det i Statsrevisionens Betænkning hedder, at det ofte er vanskeligt at faa et tilstrækkeligt Antal Skovarbejdere. Det meddeles saaledes fra Kronborg Distrikt, at „kun ca. 1/3 af den budgetterede Hovedbenyttelse af Eg er blevet skovet, hvilket navnlig er begrundet i, at der ikke har kunnet erholdes tilstrækkelig Arbejdskraft paa den Tid, da Barken kunde aftages. Da man mod Slutningen af Finansaaret agtede at skove det resterende Kvantum Eg, vare Priserne ikke saa gode, at det kunde an-